



Православний Голос Люблінна

Бюлетень Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
- української православної громади Люблінна

Люблін

№ 2 (89)

Лютий 2010 р.Б.

www.ukrorth.lublin.harazd.net



**Православна Парафія свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади**

належить до Люблінського благочиння Люблінсько-Холмської єпархії
Автокефальної Православної Церкви в Польщі

Настоятель парафії: **о. прот. Мирослав Вишневський**
Священики-емерити: о. митр. прот. Володимир Ходак та о. Миколай Банковський

Диригент парафіяльного хору: **чтець Олексій Куций**

Церковний староста: **Григорій Купріянович**

Парафіяльний храм:

церква Воздвиження Чесного Хреста Господнього,
що міститься у Православному Домі Соціальної Допомоги
Люблінсько-Холмської єпархії в Любліні (ul. Dolińskiego 1).

Поштова адреса:

Parafia Prawosławna pw. św. Metropolity Piotra (Mohyły) w Lublinie
ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin

E-mail: ukrorth-lublin@cerkiew.pl; Інтернет: <http://www.ukrorth.lublin.harazd.net>

Банківський рахунок парафії:
08 1050 1953 1000 0090 6360 8732 (Ing Bank Śląski O/Lublin)

Хроніка нашого буття (84)

- У п'ятницю 4 грудня у свято Введення в храм Пресвятої Богородиці Божественну Літургію у парафіяльній церкві православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні служив настоятель парафії о. прот. Мирослав Вишневський.

- 5 грудня суботню Вечірню служив у нашому храмі мешканець Православного дому соціальної допомоги о. митр. прот. Володимир Ходак. Наступного дня недільну Божественну Літургію служив він же, спільно з настоятелем о. Мирославом. Після Літургії відбулася традиційна зустріч парафіян при чаю.

- У суботу 12 грудня Вечірню служив настоятель парафії. Наступного дня, 13 грудня, у день пам'яті

св. ап. Андрія Первозванного, Божественну Літургію служили всі священики нашої парафії, поруч о. о. Мирослава та Володимира, також о. Миколай Банковський. Після Літургії проведено зустріч при чаю.

- Цього дня випав День Ангела Високопреосвященнішого архієпископа Авеля. Побажання владиці від імені парафіян парафії свт. Петра (Могили) склали в кафедральній церкві Григорій Купріянович та Світлана Бакун.

- У день пам'яті свт. Миколая Мир-Лікійського (19 грудня) Божественну Літургію служило все духовенство нашої парафії.

- Цього дня учні Української недільної школи, що діє при парафії, з'їздили з виставою «Чудеса святого Миколая» до Холма (детальніше – стор. 4).

- 19 грудня увечері суботню Вечірню совершав о. Мирослав. У неділю 20 грудня Божественну Літургію служили о. о. Володимир та Мирослав. Після служби відбулося Дитяче свято св. Миколая (детальніше – стор. 4), на яке, крім дітей, батьків і парафіян, прибув також із солодощами Генеральний консул України в Любліні Олег Горбенко та працівники консульства.

- 26 грудня, суботню Вечірню служив о. Мирослав, а Божественну Літургію 27 грудня, у Неділю Святих Праотців, о. о. Володимир та Мирослав.

- У суботу 2 січня Вечірню служив о. настоятель. 3 січня, у Неділю перед Різдвом Христовим – Свя-

Перша річниця упокоєння бл. пам. Володимира Бабяра

23 грудня 2009 р. випала перша річниця упокоєння заслуженого парафіянина і члена української православної громади Люблина бл. пам. Володимира Бабяра. Цього дня члени нашої громади молилися за спокій душі «приснопоминаємого р. Б. Володимира» у кафедральній церкві Преображення Господнього в Любліні, де Божественну Літургію та панахиду служив о. Георгій Лукашевич, після чого подалися до могили бл. пам. Володимира, де помолилися, поклали квіти та засвітили символічну лампочку. (гк)

Наше парафіяльне свято

Цього року вже увосьме відзначали ми в нашому храмі урочисто пам'ять свт. Петра (Могили), покровителя нашої парафії та святителя так заслуженого в історії Православ'я в Любліні. Традиційно урочистості відбулися в неділю після Різдва Христового. Очолив їх Високопреосвященніший архієпископ Люблінський і Холмський Авель.

Цьогорічні відзначення парафіяльного свята стали прямим продовженням свят Різдва Христового. Урочистості почалися, так як і у минулі роки, Вечірнею з Акафістом свт. Петру (Могили) в канун свята, у суботу. Вечірню совершав настоятель парафії свт. Петра (Могили) о. прот. Мирослав Вишневський, а Акафіст перед іконою свт. Петра (Могили) на середині храму служив він же з о. митр. прот. Володимиром Ходаком.

У неділю, 10 січня, перед дев'ятою прибув до нашого храму Високопреосвященніший архієпископ Авель. За традицією, на порозі храму зустрічали його з квітами представники молодшого покоління парафії, цього року – Павлина Луцок та Маркіян Савенець. Згодом, хлібом-сіллю і привітальним словом, зустрів владика церковний староста Григорій Купріянович. На середині храму з хрестом вітав архипастиря настоятель парафії о. Мирослав.

За Божественною Літургією архієпископу Авелю співслужили о. Володимир

і о. Мирослав, а також о. протодиякон Марк Вашук. Після Євангелля владика звернувся до вірних з повчальною проповіддю. Крім парафіян, на свято прибули гості: консул України в Любліні Сергій Дириза з сім'єю, а також голова Союзу українців Підляшшя д-р Андрій Артем'юк із сім'єю. Богослужіння завершилися Многоліттям і подякою архипастирю за очолення святочної молитви.

Після святкових богослужінь традиційно всі подалися до прицерковної світлиці на святочну зустріч громади та гостей. Стала вона нагодою для спілкування при келиху вина та смачних тістечках, виготовлених парафіянками.

Завдяки нашому парафіяльному святу в Любліні вшановується літургічно пам'ять великого святителя, який так помітно записався на сторінках історії Київської митрополії. Залишається він для нас символом Київських традицій православного благочестя, а водночас знаком вселенськості Православної Церкви. (лх)

тих Отців, Літургію служили ті ж священики, що тижнем раніше. Цього ж дня після Літургії о. настоятель совершив освячення нової хрестильниці, подарованої парафії родиною Купріяновичів з нагоди народження доньки Йоанни. Після богослужінь відбулася зустріч при чаю.

- У Навечір'я Різдва Христового, 6 січня, відслужено Велике Повечір'я. Богослужіння совершало соборно все духовенство парафії. У перший та другий день свята Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа урочисті Божественні Літургії також служили всі священики нашої парафії. У третій день свята – у день пам'яті св. ап. перво-мученика і архидиякона Стефана – Божественну Літургію служили о. о. Володимир та Мирослав, а також о. диякон Вадим Штембурський з Холма.

- На третій день Різдва Христового, 9 січня, у нашій парафії відбулося чергове таїнство хрещення. Прийняла його донька Марії та Григорія Купріяновичів, яка дістала ім'я Йоанна в честь св. мучениці Йоанни (Швайко) з Собору Мучеників Холмських і Підляських. Таїнство хрещення совершав Високопреосвященніший архієпископ Авель.

- Увечері 9 січня Вечірнею з Акафістом свт. Петру (Могили) почалися в нашій парафії відзначення парафіяльного свята. В Неділю по Різдві Христовім (10 січня) відзначали ми парафіяльне свято нашої парафії свт. Петра (Могили). Святкові богослужіння очолив Високопреосвященніший архієпископ Люблінський і Холмський Авель (детальніше про свято – вгорі).

Хронікар

Чудеса святого Миколая в Холмі

У грудні 2009 р. перший раз ми, тобто учні Української недільної школи в Любліні, мали можливість поїхати до Холма з виставою. Сталося це 19 грудня, тобто у свято св. Миколая, тому наша вистава розповідала про цього незвичайного святителя.

У суботу, в сам день свята, з самого ранку зібралися ми під нашою Хресто-Воздвиженською церквою. Звідси, спільно з нашими вчителями і батьками, поїхали ми бусом до Холма. По дорозі одні повторювали ролі, інші пригадували ще слова пісеньок. Коли доїхали на місце, швиденько розпакувалися і приготували нашу сцену-графію. Тоді зробили ще дві короткі репетиції – на всяк випадок. Пізніше пішли до церкви на святочну Літургію, яку служили о. Іван Лукашук та о. диякон Вадим Штемпурський. Частина з нас пішла на хор допомогти співати, інші стояли внизу.

Після служби ми швиденько повернулися в парафіяльний будинок, де свої приміщення має також Холмський відділ Українського Товариства. Тут попередагалися і підготувалися до виступу. Почekali на всіх гостей і... почали. Показали ми виставу «Чудеса святого Миколая», сцена-

рій якої написала наша вчителька п. Ярослава Шевчук. При підготовці вистави допомагала п. Ельвіра Пліс. Виставу цю рік тому ми ставили в Любліні і вона дуже всім сподобалась, тому показали її також у Холмі. Під кінець виступу заспівали ми ще пісеньку про святого, яку вивчили на заняттях співу з паном Лукою Чижевським.

Після вистави завітав до нас св. Миколай. Тоді господарі свята – холмські діти та молодь – розповіли віршики і заспівали колядки. Гість роздав нам у нагороду солодкі подарунки. Кожного з нас питав, чи були чемні, очевидно, питав також про це наших батьків. Пізніше разом з товаришами з Холма ми сіли за стіл. Говорили між собою та їли смачні тістечка і цукерки. Проте незабаром треба було прощатися і їхати назад до Люблина.

Ольга Купріянович

Свято Святого Миколая в Любліні

Щороку в нашій парафії відбувається свято св. Миколая. Цього року відбулося воно в неділю 20 грудня 2009 р. після Літургії, як завжди – в прицерковній світлиці.

На початку ми показали художню програму, яку підготувала з нами на уроках в Українській недільній школі пані Ярослава Шевчук. У цій програмі вчительки (Оля Купріянович – 15 років і Павлина Луцок – 16 років) перепитували дітей (Яків Марчук – 11 років, Матвій Марчук – 13 років,

Маркіян Савенець – 6 років, Миколка Рощенко – 7 років, Оленка Рощенко – 3 роки та я – 10 років) про те, що вони знають про святого Миколая.

Після вистави прийшов до нас святий Миколай з подарунками. Кожен дістав подарунок з солодощами. Більшість дітей сказала віршики, а найдовшого – Маркіян.

Всі діти були дуже щасливі. На кінець зробили ми спільну фотографію.

Катя Купріянович

У нашій єпархії

МОНАШЕСЬКИЙ ПОСТРИГ У ТУРКОВИЧАХ

У житті кожного християнина найважливішою повинна бути служба Богу. Можна вибрати різний спосіб служіння Господу. Є люди, котрі все своє життя віддають Богові, стаючи монахами. Особливим днем у житті монаха є постриг. Нещодавно, в канун свята Введення у храм Пресвятої Богородиці – 3 грудня 2009 р., така історична подія відбулася у Турковицькому монастирі.

Грудневий постриг був першим від часу відродження в Турковичах православного монашества. Богослужіння очолював архієпископ Авель у співслужінні десятих священників. Співав хор турковицьких монашок, сестри виконували свої послухання, серед них найстарша – сестра Лідія – продавала свічки.

Під кінець служби почався постриг. Здачу церкви стала сестра Лідія в білій льняній сорочці з розпущеним волоссям. Біля неї стояли дві монашки, які покривали її своїми мантиями. Сестра Лідія почала повзти в бік вівтаря. Перед солією лягла вона у вигляді хреста.

Дуже зворушливим був момент, коли архиєрей три рази упускав ножиці, а май-

бутня монашка тричі їх підносила, просячи про постриг. Владика Авель, постригаючи нову монашку, дав їй ім'я Параскева. Покровителька новопостриженої – св. преподобномучениця Параскева – була монашкою у Турковицькому монастирі на початку ХХ століття.

Після одягнення монашки Параскеви в чорну мантию, владика вручив їй чотки та вигнуту свічку. Вказують вони на основну мету подвигу монаха – молитву. Із завітаною свічкою монашка залишилась на молитву в церкві на всю ніч. На закінчення постригу владика Авель сказав слово про значення події, яка щойно відбулася.

Монашеський постриг у Турковичах вписався в історію не тільки монастиря, але й всієї єпархії. Був він також великим духовним досвідом для всіх його учасників. Адже були ми свідками народження нової людини, яка зрікається всього земного для життя у Христі.

Ольга Купріянович

Повний текст статті можна прочитати у часописі Братства Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії «Істочник» (№ 1/2010, с. 21).

Про українські Різдвяні звичаї в Холмському центрі православної культури

У суботу 19 грудня 2009 р. увечері в Холмському центрі православної культури в Холмі відбулася друга після інавгурації його діяльності лекція. Планується, що кожного місяця у один суботній вечір виголошуватиметься там лекція, присвячена православній проблематиці. Темою грудневої зустрічі стали українські Різдвяні звичаї, а доповідь виголосив д-р Микола Рощенко з Люблина.

Тема доповіді була, звичайно, не випадковою, адже тривав час Різдвяного посту і всі готувалися до свят. Зустріч відкрив директор Центру і настоятель Холмської православної парафії о. митр. прот. Іван Лукашук. До Холма прибули цього дня не лише

холмські парафіяни, але й гості з Грубешова, Бончі, Угруска.

Д-р М. Рощенко, відомий дослідник родом із Підляшшя, дотепно і цікаво розповів про українські традиції і звичаї, пов'язані не лише з самими Різдвяними святами, але й з усім зимовим періодом. Почав від періоду Пилипового посту і продовжив аж по свято Йордану. Після доповіді відбулася цікава дискусія, у якій учасники розповідали про святочні звичаї в їхніх домах та місцевостях.

Організаторами доповіді були Холмський центр православної культури в Холмі та Холмський відділ Українського Товариства. Лекція відбулася завдяки дотації Міністра внутрішніх справ і адміністрації РП. (х)

Увазі читачів «Православного Голосу Люблина» пропонуємо цікаву статтю українського православного священика з Канади о. прот. Богдана Гладь «Чи повірите?». Стаття була надрукована у лютневому номері місячника «Вісник» – органу Української Православної Церкви в Канаді. Статтю передруковуємо за згодою автора.

Отець протоіерей Богдан Гладь є священиком Української Православної Церкви в Канаді, настоятелем української православної парафії св. Івана Хрестителя в Ошаві (провінція Онтаріо) у східній Канаді. На сторінках «Вісника» систематично друкуються його нариси, присвячені духовному життю. У минулому році з'явилася друком його англійська книжка „Northoraxis or From Pastoral Life”. Видав її румунський жіночий православний монастир Успіння Пресвятої Богородиці біля Джексона у Мічигані (США), що перебуває в юрисдикції Православної Церкви в Америці (ОСА). У минулому о. Богдан кілька разів відвідав нашу єпархію.

Протоіерей Богдан Гладь

Чи повірите?

У Канаді цього місяця відбуватимуться Зимові Олімпійські ігри. Підготовляючись до них, спортсмени роками тренувалися і всім нам відома фізична, матеріальна і емоційна підготовка, яка тут проходить перед іграми.

Ось уже кілька місяців телевізійні комерційні реклами ознайомлюють нас з тим, щоб викликати зацікавлене збудження серед канадців. Головне для канадця – це виграти золоту медаль на канадській землі – ось головна ціль цих реклам. «Гачкова» фраза «Do you believe? – Чи повірите?» – натякає, що якщо канадці зосередять всю свою духовну / емоційну / національну волю в напрямі цієї мети, – цього можна досягти.

Для нас як людей віри – ця ідея надзвичайно легка для зрозуміння. Усе можливе завдяки вірі і плеканні нашої волі – це речі, які християни виконують щоденно.

Олімпійські атлети посвячують усе своє життя ідеї, щоб бути учасником змагання, а можливо, навіть виграти медаль. Вони багато чим жертвують. Інколи вони піднімаються на вершину успіху, але їй часто зазнають великого розчарування.

Спортсмени не можуть діяти без напряму. Природжена властивість ще не все. Без доброго тренера, котрий має знання і досвід, котрий може правильно наставляти і робити об'єктивні спостереження – спортсмен, по суті, не має шансів на успіх.

Так же й спортсмен повинен функціонувати в громаді. Очевидно, що це є в спор-

тивній команді, але навіть індивідуальне змагання вимагає співпраці з тренером і підтримувачами, взаємостосунків з іншими спортсменами тощо.

Понад усе інше, спортсмени мусять бути дисципліновані. Кожний бік їхнього життя – що і коли вони їдять, скільки годин вони сплять, де і коли вони тренуються тощо – спрямоване на ціль змагання на особистому оптимальному рівні.

Кожний олімпійський спортсмен посвячує незліченну кількість годин і багато дечим зі свого життя жертвує і це лише для змагання. Вони відчують, що ця ціль заради своєї країни і самих себе є гідна їхнього зусилля. Дивлячись на них, було б корисним і для нас пам'ятати, що кожен з нас має також важливу ціль у житті. Наша ціль, як Християн, – є вічне спасіння в Царстві Божому.

Коли брати до уваги час, енергію, зусилля, що спортсмени затрачують, стараючись здійснити те, до чого прагнуть, ми зробили б собі велику послугу, якби обміркували, скільки часу, енергії та зусилля ми витрачаємо, намагаючись виконати своє звичайне Християнське завдання. Якщо вглянемо уважно, то побачимо, що є прямий зв'язок між міццю нашої особистої віри і величиною нашої посвяти, щоб жити істинним Християнським життям.

Якщо те, в що Християни вірять про життя, смерть і вічність є правдиве, то ми мусимо застановитися над тим, що є найважливіше для нас – перемога, слава і ба-

гатство чи життя вічне? Якщо ми щиро віримо у Христову науку, то чи не повинні б ми бути принаймні настільки віддані і дисципліновані в нашому духовному житті, як наші спортсмени у їхньому спортивному житті?

Св. Яків навчає нас, що «Віра без діл мертва» (Якова 2:20). Цю саму правду можна примінити і до згаданої раніше кампанії оголошення. Підтримка спортсменів на стадіонах, де вони змагаються, грошові пожертви на підтримку їхнього тренування чи молитва за них – мабуть, це буде помічним. Але лише надіятися чи мріяти про успіх – явно не допоможе. Однак багато так званих «християн» мають таке наставлення щодо їхньої віри; вони не мають часу молитися, читати Св. Письмо, брати участь у Святій Літургії у церкві, приймати Св. Таїнства чи будь-яким іншим способом засвідчувати свою віру, проте надіються, що «Бог буде милосердним до них» і вони так чи інакше матимуть спасіння.

Обдарований спортсмен, котрий не тренується, буде дуже заскочений і навіть більше розчарований, коли опиниться на долинні гори для спуску на лижах під час олімпійських спроб, а християнина, котрий не практикує своїх духовних вправ, чекатиме навіть більший сюрприз і страшніше розчарування, коли йому буде сказано стати ліворуч Христа, як ті, про яких почуємо в читанні Св. Євангелія в М'ясопусну неділю.

Посвята, пошук духовного напрямку, бути частиною громади і жити життям жертвування і дисципліни для Християнина є набагато важливіше, аніж для олімпійського спортсмена. Варто згадати, що те саме слово в єврейській мові означає «пе-

ремога» і «спасіння». Для успішного олімпійця нагородою є перемога. Вінцем же успішного Християнина є його спасіння.

Наша Християнська дисципліна, в порівнянні з тим, що потрібно для того, щоб потрапити в олімпійську команду, – є дуже мінімальна і поміркована. Хіба ж це аж така велика справа – кожного ранку і вечора стати на п'ять хвилин на коліна перед іконою і помолитися? Чи виділити кілька хвилин на день на читання Св. Письма? Або стриматися від споживання м'яса і молочних продуктів по середах і п'ятницях (і стримувати себе завжди від переїдання чи надмірного вживання алкогольних напоїв)? Чи це забавно – постановити віддавати відповідний відсоток своїх грошей і часу, щоб нагодувати голодного, відвідати старшого, допомогти іншим чи підтримати церкву?

Ісус запитує: «...що дасть людина взамін за душу свою?» (Мт. 16:26). Чи це буде стільки, скільки олімпійський гравець віддасть за свою медаль?

Як каже приповідка, «повільний, але постійний виграє у змаганні». Хоч більшість із нас не будуть витрачати років, інтенсивно виконуючи заповіді Христа як монахи, проте наші щоденні молитви, поклоніння, участь у Св. Таїнствах, слугування нещасним, читання Св. Письма, пощення тощо безсумнівно вестимуть нас до подіуму, набагато славнішого ніж олімпійський, коли вручають золоту медаль. Хоч у цьому житті олімпійський медаліст може виглядати більш успішним, але це буде той простий скромний Християнин, котрий в кінці отримає вищу нагороду.

Чи повірите?

Протоієрей Богдан Гладьо

Пожертва на видання цього номеру бюлетеня «**Православний Голос Люблина**» надійшла з Канцелярії Православного Архієпископа Перемиського і Новосанчівського.

Православний Голос Люблина

Бюлетень Православної Парафії св. Петра (Могили) в Люблині - Зрайської православної громади Люблина

Настоятель Православної Парафії св. Петра (Могили) в Люблині: **о. прот. Мирослав Вишневецький**.

Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.

При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук (інтернет), Ольга Купріянович.

Програма богослужінь
у православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади
лютий 2010 р. Б.

6 лютого, субота

18⁰⁰ Вечірня

7 лютого, Неділя про Страшний Суд (м'ясопусна)

9⁰⁰ Божественна Літургія

після Літургії зустріч при чаю

13 лютого, субота

18⁰⁰ Велика Вечірня з литією

Освячення свічок

14 лютого, Неділя Прощення (сиропусна).

Стрітіння Господа нашого Ісуса Христа.

Світовий День православної молоді

9⁰⁰ Освячення свічок

Божественна Літургія

Вечірня Великого Посту з чином прощення провин

15 лютого, понеділок. Початок Великого Посту

18⁰⁰ Велике Повечір'я та Великий Канон св. Андрія Критського

16 лютого, вівторок

18⁰⁰ Велике Повечір'я та Великий Канон св. Андрія Критського

17 лютого, середа

18⁰⁰ Велике Повечір'я та Великий Канон св. Андрія Критського

18 лютого, четвер

18⁰⁰ Велике Повечір'я та Великий Канон св. Андрія Критського

19 лютого, п'ятниця

18⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів

Освячення колива

20 лютого, субота

18⁰⁰ Вечірня

21 лютого, Перша Неділя Великого Посту. Торжество Православ'я

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого

Молебень Неділі Православ'я

після Літургії зустріч при чаю

17⁰⁰ Вечірня та I Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

27 лютого, субота

18⁰⁰ Вечірня

28 лютого, Друга Неділя Великого Посту.

Пам'ять свт. Григорія Палами

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого

після Літургії зустріч при чаю

17⁰⁰ Вечірня та II Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)